

siger den højtærede Forsvarsminister altsaa i Efteraaret 1924, og han motiverer her overfor Rigsdagen, at han nødvendigvis i Aaret 1925—26 paa den Konto maa have 400 000—500 000 Kr. mere. Nu, faa Maaneder efter, kommer den højtærede Forsvarsminister her i Rigsdagen og siger: Nu kan jeg klare mig med 1½ Mill. Kr. mindre. Forstaa det, hvem der kan! Jeg mener, at det har sin Betydning at se, hvorledes den højtærede Minister har stillet sig, da han udarbejdede Finanslovsforslaget i Efteraaret 1924.

Bode: Det ærede Medlem Hr. Kragh afgav jo den betydningsfulde Erklæring, at Landstingets Venstre agtede at stille sig paa samme Maade som Folketingets, og da de Konservative i Landstinget naturligvis stiller sig paa samme Maade, vil man altsaa komme til at opleve, at Folketinget efter at have udstemt disse Bevillinger og oversendt dem til Landstinget ser Landstinget indsætte dem igen, og at naar Folketinget fastholder, at de skal stryges, Landstinget igen indsætter dem, ikke blot Bevillinger, hvis Gennemførelse nødvendiggør Anmærkninger og dermed Ændringer i Lovene, men ogsaa Bevillinger, som ikke kræver nogen som helst Ændring i nogen som helst bestaaende Lov. En saadan Stilling tror Venstre, at det har Styrke til at opretholde baade nu og senere, skønt det dog er vitterligt for enhver, at Venstre paa ingen Maade staar enstemmigt i sin Opfattelse af, at dette er en klog Taktik. Tror man, at dette lader sig opretholde? Jeg for mit Vedkommende føler mig overbevist om, at det ikke er et Raad om at fare forsigtigt frem med vort beskedne Flertal, som skulde lyde ud fra en saadan Situation, thi hvis der skulde være noget, som i Folket kunde styrke det Flertal, som kræver Ret til ikke at lade sig paa-vinge Bevillinger af et Mindretal i Folket ved dettes Repræsentation, saa vil det blive styrket ved den Holdning, som nu er bebudet af det ærede Medlem Hr. Kragh — jeg ved ikke med hvilken Berettigelse, og jeg haaber uberettiget, saaledes at Enden vil blive anderledes, end det i Dag er forkyndt.

N. Neergaard: Jeg maa ganske bestemt afvise den Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister, at der skulde være den mindste Forskel i den Stilling, Venstre indtager nu, og den Stilling, Venstre altid har indtaget. Den højtærede Forsvarsminister savner enhver Berettigelse til at komme

og sige, at der staar en afgjort og stærk og tydelig udtalt Folkemening bagved hans Afrustningsforslag og bagved hans nuværende Forsøg paa at sabotere og ødelægge Forsvarsordningen af 1922. Hvad Landstingets Stilling angaar, er den højtærede Forsvarsminister jo ogsaa noget let paa Taa ved straks at ville annektere Landstinget i Henhold til Valget i Efteraaret og mene, at hvis der havde været Valg over hele Linien, vilde dette have givet et Flertal for den højtærede Ministers Politik i Landstinget. Det ved den højtærede Minister ikke det mindste om. Men hvad vi ved, og hvad vi har at holde os til, er dette, at Landstinget i Henhold til den Praksis, som vi har fulgt gennem mange Aar, og ogsaa i Henhold til den Praksis, som det nuværende højtærede Ministerium følger ved, hver Gang der er Tale om Bevillinger, som direkte eller indirekte betyder Ændringer i bestaaende Love, at forelægge dem i Landstinget og forlange Landstingets Samtykke dertil, inden de gennemføres — at Landstinget i Kraft af denne ogsaa af det nuværende Ministerium anerkendte Praksis har en ubestridelig Ret til at sætte saadanne Anmærkninger, som ændrer bestaaende Love, ud af Finansloven, og ligeledes en Ret til at sætte saadanne Nedskæringer, som umuliggør den loyale Gennemførelse af bestaaende Love, ud af Finansloven.

Kragh: Den Skildring, som den højtærede Forsvarsminister her har givet af Venstres forfatningsmæssige Opfattelse gennem Tiderne, af Venstres Opfattelse af Forholdet mellem de to Tings Kompetence, er, saaledes som det ogsaa nu er oplyst af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fuldkommen grundfalsk, idet den ikke skelnede mellem Opfattelsen af Forholdet til de frie og Forholdet til de bundne Bevillinger, det er dem, der i ganske særlig Grad er Tale om her ved denne Lejlighed. Naar den højtærede Minister saa dernæst vil hævde, at en Ordning som den af ham foreslaaede til Tilvejebringelse af Mandskabet, som vi jo ogsaa genfinder i det radikale Nedrustningsforslag, rummer den samme demokratiske Grundtanke, som den almindelige Værnepligt gør, saa vil jeg erindre den højtærede Minister om, at da disse Frivillig-Tanker første Gang fremkom i Forsvarskommissionen af 1919, var den første, der afgørende tog Afstand fra disse Tanker netop ud fra en demokratisk Betragtning, den socialdemokratiske Nestor i Kommissionen, det afdøde tidligere Medlem af dette høje Ting Sigvald Olsen, og hvis jeg ikke